

31968L0193

1968.4.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 93/15

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1968. április 9.)

a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról

(68/193/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel a bor- és a csemege-szőlő termelése fontos helyet foglal el az Európai Gazdasági Közösség mezőgazdaságában;

mivel a szőlőművelés eredményessége nagymértékben függ a megfelelő szaporítóanyag használatától; mivel ezért bizonyos tagállamok egy ideig jó minőségű szaporítóanyagra korlátozták a szőlő szaporítóanyagának forgalmazását; mivel ezek az államok egy évtizedeken keresztül szisztematikusan végzett nemesítési munka előnyeit használhatták ki, amely olyan állandó és egységes szőlőfajták kifejlesztését eredményezte, amelyek jellemzőiknél fogva rendkívül értékesnek ígérkeznek a kitűzött célok tekintetében;

mivel a Közösség szőlőtermesztésében akkor lehet elérni nagyobb termelékenységet, ha a forgalmazásra engedélyezett fajták kiválasztásában a tagállamok egységesen a lehető legszigorúbb szabályokat alkalmazzák;

mivel azonban a forgalmazás bizonyos fajtákra történő korlátozása csak abban az esetben indokolt, ha a termelő bizonyos lehet abban, hogy valóban képes lesz beszerezni ezeknek a fajtáknak a szaporítóanyagát;

mivel bizonyos tagállamok pontosan erre a célra alkalmaznak olyan minősítő rendszereket, amelyek segítségével a hivatalos ellenőrző hatóságok gondoskodni kívánnak a fajták azonosságáról és tisztaságáról, illetve a növények egészségi állapotáról,

különös tekintettel kórokozókra keresztül terjedő betegségekre; mivel ezek a rendszerek képezhetik egy egységes közösségi minősítő rendszer egyik lehetséges alapját;

mivel egy ilyen rendszernek ki kell terjednie a Közösség határain belül előállított szaporítóanyagnak más tagállamokban és a hazai piacokon történő forgalmazására egyaránt;

mivel általános szabályként a szőlőtermesztésre és a szaporítóanyag előállítására szánt szaporítóanyag forgalmazását csak abban az esetben szabad engedélyezni, ha azt a fajtaminősítés mindenkor hatályos szabályaival összhangban bázis-szaporítóanyagként vagy certifikált szaporítóanyagként hivatalosan megvizsgálták és minősítették; mivel a „bázis-szaporítóanyag” és „certifikált szaporítóanyag” szakmai fogalmak kiválasztása a már használatban levő nemzetközi terminológia, valamint az egyéb növény-nemzetségekre és fajtákra vonatkozó közösségi rendszerek alapján történik;

mivel kívánatos lenne klonális szelekcióval előállított certifikált szőlő-szaporítóanyagra korlátozni a forgalmazást; mivel azonban ennek a célkitűzésnek a megvalósítása egyelőre nem lehetséges, miután az ilyen anyag nem lenne képes maradéktalanul lefedni a Közösség összes szükségletét; mivel ezért átmeneti jelleggel engedélyezni kell a fajta azonosságára és tisztaságára vonatkozó követelményeknek megfelelő, ugyanakkor a klonális szelekcióval előállított szaporítóanyag által kínált biztosítékokat nem minden esetben kínáló, ellenőrzött standard szaporítóanyag forgalmazását; mivel azonban ezt a kategóriát fokozatosan ki kell vonni a forgalomból;

mivel amennyiben a szőlőfajtákat egy bizonyos tagállamban nem szaporítják, vagy a szaporítóanyag nincs forgalomban, indokoltnak tűnik az államot a minősítés megszervezésének vagy a standard szaporítóanyag ellenőrzésének kötelezettsége alól mentesíteni, ez azonban nem érintheti a certifikált szaporítóanyag és a standard szaporítóanyag forgalmazásának korlátozására irányuló kötelezettséget;

⁽¹⁾ HL 156., 1967.7.15., 30. o.

mivel a piacon nem forgalmazott szaporítóanyagnak kisebb gazdasági jelentőségénél fogva nem tartozik a közösségi szabályok hatálya alá; mivel a tagállamok fenntarthatják a jogot arra, hogy az ilyen anyagra különleges rendelkezéseket alkalmazzanak;

mivel a Közösség szabályait nem szükséges kiterjeszteni a bizonyítottan harmadik országokba irányuló exportra szánt szaporítóanyagra;

mivel a Tanácsnak 1969. december 31-ig közösségi szabályokat kell elfogadnia a harmadik országokban előállított és a Közösség országaiban forgalmazott szaporítóanyagra;

mivel a Közösség országaiban előállított szaporítóanyagnak nem pusztán genetikai értéke, de külső tulajdonságai javítása érdekében is meg kell határozni a fajta technikai tisztaságára, minőségére és osztályozására vonatkozó bizonyos feltételeket;

mivel a szaporítóanyag fajtaazonosságának fenntartása érdekében meg kell határozni a Közösségnek a tételek különválasztására, a csomagolására, a lezárására és jelölésére vonatkozó szabályait; mivel ennek érdekében a címkéket el kell látni mind a hivatalos ellenőrzéshez, mind pedig a szőlőtermelők tájékoztatásához szükséges információkkal, illetve egyértelműen jelezni kell a minősítés közösségi jellegét;

mivel ahhoz, hogy a forgalmazás során a szaporítóanyag minőségére vonatkozó követelményeket és a szaporítóanyag azonosságának biztosítására vonatkozó rendelkezéseket egyaránt tiszteletben tartsák, a tagállamoknak gondoskodniuk kell a megfelelő ellenőrzésről;

mivel az ezen követelményeknek megfelelő szaporítóanyagra – a Szerződés 36. cikkének sérelme nélkül – a Közösség szabályaiban meghatározott korlátozó rendelkezéseken kívül semmilyen egyéb korlátozás nem vonatkozhat;

mivel a fajták egységes katalógusának létrehozásáig az engedélyezett korlátozó rendelkezéseknek tartalmazniuk kell többek között a tagállamok jogát a szaporítóanyag forgalmazásának korlátozására azokra a fajtákra vonatkozóan, amelyek a termés szempontjából értékesek és használatban vannak a tagállamok területén; mivel a jelenlegi körülmények között nem helyénvaló annak eldöntése, hogy az egyes tagállamok teljesen vagy részben megtilthatják-e – és ha igen, milyen feltételekkel – saját területükön bizonyos szőlőfajták termesztését;

mivel egy bizonyos tagállamban minősített bázis-szaporítóanyagból más tagállamokban előállított szaporítóanyagot bizonyos feltételekkel az adott tagállamban előállított szaporítóanyaggal egyenértékű anyagnak kell elfogadni;

mivel azokban az időszakokban, amikor nehézségek vannak a különböző kategóriák certifikált szaporítóanyagának vagy standard szaporítóanyagának beszerzésével, ideiglenesen engedélyezni kell a kevésbé szigorú követelményeknek megfelelő szaporítóanyag forgalmazását;

mivel a különböző tagállamokban használt standard szaporítóanyag minősítéséhez és ellenőrzéséhez használt technikai módszerek egyeztetése, valamint a Közösség tagállamaiban minősített vagy ellenőrzött, illetve harmadik országokból érkező anyag összehasonlításának lehetővé tétele érdekében a tagállamokban el kell végezni azokat a Közösség területén érvényes tesztek, amelyek alkalmasak a szaporítóanyag különböző kategóriái minőségének értékelésére;

mivel a Bizottságot meg kell bízni ennek az irányelvnek az alkalmazásához szükséges bizonyos intézkedések elfogadásával; mivel a javasolt intézkedések megvalósításának megkönnyítése céljából be kell vezetni egy eljárást, amely a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagvak és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága keretén belül szoros együttműködést tesz lehetővé a tagállamok és a Bizottság között,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezt az irányelvet a szőlő vegetatív szaporításához használt, a Közösség tagállamaiban előállított és forgalmazott anyagra (a továbbiakban „szaporítóanyag”) kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi definíciókat kell alkalmazni:

A. Szőlő: A *Vitis* (L.) nemzetség növényei, szőlőtermeléshez vagy az ilyen növények szaporítóanyagának előállításához.

B. Szaporítóanyag:

i. *Fiatal szőlőtőke*

a) gyökeres szőlővesszők: gyökeres szőlőhajtások oltatlanul telepítésre vagy alanyszőlővesszőként történő felhasználásra szánt oltatlan részei;

b) gyökeres szőlőoltványok: oltással összekötött szőlőhajtásdarábok, gyökeres föld alatti résszel.

ii. *Fiatal szőlőtőkereszek*

- a) szőlőhajtások: egyéves hajtások;
- b) oltásra előkészített alanszőlővesszők: gyökeres szőlőoltványok készítése során a talaj alatti résznek szánt szőlőhajtásdarabok;
- c) nemes szőlővesszők: gyökeres szőlőoltványok előállítása vagy növények helyszíni oltása során a talajszint feletti résznek szánt szőlőhajtásrészek;
- d) dugványiskolai szőlővesszők: gyökeres szőlővesszők előállítására szánt szőlőhajtásrészek.

C. *Alanszőlővessző-nevelő iskolák*: oltásra szánt alanszőlővesszők, dugványiskolai szőlővesszők vagy nemes szőlővesszők előállítását szolgáló iskolák.

D. *Dugványiskolák*: gyökeres szőlővesszők vagy gyökeres szőlőoltványok nevelésével foglalkozó iskolák.

E. *Bázis-szaporítóanyag*: szaporítóanyag,

- a) amelyet a fajtaválaszték fenntartására elfogadott módszerekkel a termelő felelősségére állítanak elő;
- b) amelyet szaporítóanyag előállítására szánnak;
- c) amely megfelel az I. és II. mellékletben a bázis-szaporítóanyagra vonatkozóan megállapított feltételeknek;
- d) amelyről a hivatalos vizsgálat során kiderült, hogy megfelel a fent említett feltételeknek.

F. *Certifikált szaporítóanyag*: szaporítóanyag,

- a) amelyet közvetlenül egy fajta bázis-szaporítóanyagából vagy a termelő kérésének megfelelően a szaporítás egy korábbi szakaszának szaporítóanyagából állítanak elő, és ez utóbbi anyagról a hivatalos hatósági minősítő vizsgálatnál kiderült, hogy megfelel az I. és II. mellékletben a bázis-szaporítóanyagra vonatkozóan megállapított feltételeknek;
- b) amelyet az alábbi célok valamelyikére szánnak:
 - a szőlőtermesztésben hasznosítandó fiatal növények vagy növényrészek nevelése, vagy
 - szőlőtermesztés;
- c) amely megfelel az I. és II. mellékletben a certifikált szaporítóanyagra vonatkozóan meghatározott feltételeknek; valamint
- d) amelyről a hivatalos vizsgálat során kiderült, hogy megfelel a fent említett feltételeknek.

G. *Standard anyag*: szaporítóanyag,

- a) amely fajtaazonos és fajtatiszta;
- b) amelyet az alábbi célok valamelyikére szánnak:
 - a szőlőművelésben hasznosítandó fiatal növények vagy növényrészek nevelése;

- c) amely megfelel az I. és II. mellékletben a standard anyagra vonatkozóan meghatározott feltételeknek; valamint
- d) amelyről a hivatalos vizsgálat során kiderült, hogy megfelel a fent említett feltételeknek.

H. *Hivatalos intézkedések*: olyan intézkedések, amelyeket

- a) állami hatóságok; vagy
- b) az állam felelősségi körében eljáró, a közjog vagy magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek; vagy
- c) állami ellenőrzés hatálya alá tartozó kiegészítő tevékenységek esetében az ilyen célra felelősödött természetes személyek

hoznak, feltéve hogy a b) és c) pontban említett személyeknek az ilyen intézkedésekből semmilyen egyéni haszna nem származhat.

(2) A tagállamok

- a) rendelkezhetnek oly módon, hogy nincs szükség a szaporítóanyag hivatalos minősítésére vagy a standard anyag ellenőrzésére, amennyiben ilyen anyagokat a tagállamok területén általában nem szaporítanak vagy nem forgalmaznak;
- b) átmeneti intézkedésként az ennek az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések hatálybalépését követően rendelkezhetnek oly módon, hogy az alanszőlővessző- és a dugványiskolák kialakításához használt szaporítóanyag egyenértékű az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban minősített vagy ellenőrzött szaporítóanyaggal, amennyiben felhasználását megelőzően az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban minősített vagy ellenőrzött anyaggal megegyező biztosítékokkal szolgált.

3. cikk

(1) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szőlő szaporítóanyaga nem hozható forgalomba:

- ha a szaporítóanyagot hivatalos minősítés során nem minősítették „bázis-szaporítóanyagnak” vagy „certifikált szaporítóanyagnak”, illetve ha az nem tekinthető hivatalosan ellenőrzött standard anyagnak, és
- ha a szaporítóanyag nem felel meg a II. mellékletben meghatározott feltételeknek.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek az (1) bekezdés rendelkezéseitől való eltérésről:

- a) a szaporításnak a bázis-szaporítóanyagnál korábbi szakaszban álló szaporítóanyag esetében;

b) kísérletekhez vagy tudományos célokra;

c) nemesítési munkához.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek az oltáshoz előkészített alanyszőlővesszők minimális hosszától való eltérésről (II. melléklet III. 1. B. pontja a) alpontja).

(4) A Bizottság a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban:

a) a II. melléklet II. pontja 1. alpontjának rendelkezéseitől eltérve engedélyezheti a tagállamoknak, hogy certifikált szaporítóanyagnak nyilvánítsák a standard anyagra oltott certifikált szaporítóanyagból álló gyökeres oltványokat; az ilyen engedélyezés csak egy meghatározandó átmeneti időszakra szólhat és csak addig, amíg az érintett tagállamok rendelkeznek az új telepítésekhez elegendő bázis-szaporítóanyag- és certifikáltanyag-készletekkel;

b) rendelkezhet úgy, hogy meghatározott időpontokat követően bizonyos szőlőfajták szaporítóanyaga nem vihető piacra, hacsak a szaporítóanyag előzetesen nem kapta meg a „bázis-szaporítóanyag” vagy „certifikált szaporítóanyag” hivatalos minősítést.

4. cikk

A tagállamok az I. és II. mellékletben meghatározott feltételek tekintetében további vagy szigorúbb követelményeket támaszthatnak a saját területükön előállított szaporítóanyag minősítésénél vagy standard anyag ellenőrzésénél.

5. cikk

(1) Mindegyik tagállam összeállítja a területén minősítésre és standard szaporítóanyagként való ellenőrzésre hivatalosan elismert szőlőfajták jegyzékét. A jegyzék tartalmazza azokat az alapvető morfológiai és fiziológiai jellemzőket, amelyek alapján a fajtákat meg lehet különböztetni egymástól.

(2) Egy fajtát csak abban az esetben fogadnak el minősítésre vagy ellenőrzésre, ha hivatalos vagy hivatalosan ellenőrzött vizsgálatok, különösen a növekedés vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a fajta megfelelő mértékben egységes és állandó.

Amennyiben köztudomású, hogy a fajta szaporítóanyagát egy másik országban más néven forgalmazzák, ezt a nevet is fel kell tüntetni a jegyzékben.

(3) Az elismert fajtákat rendszeres időközönként hivatalos ellenőrzés alá kell vetni. Amennyiben a minősítésre és ellenőrzésre történő elismerés feltételeinek bármelyike nem teljesül, az elismerést vissza kell vonni, a fajtát pedig a jegyzékből törölni kell.

(4) A jegyzékeket és azok bármilyen módosításait haladéktalanul megküldik a Bizottságnak, amely továbbítja azokat a többi tagállamnak.

6. cikk

A tagállamok kötelesek előírni, hogy a fajták ellenőrzéséhez szükséges mintavétel hivatalosan, a megfelelő módszerekkel történjen.

7. cikk

A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy termesztés, előkészítés során, az anyatőkéről történő eltávolítás, valamint a csomagolás, a tárolás és a szállítás alatt a szaporítóanyagot külön tételekben tárolják, jelöljék meg a fajtát, bázis-szaporítóanyag és certifikált szaporítóanyag esetében pedig a klónt.

8. cikk

(1) A tagállamok kötelesek előírni, hogy a szaporítóanyagot csak megfelelően homogén tételekben, zárt csomagokban vagy – a 9. és 10. cikk rendelkezéseivel összhangban – zárt és jelölésekkel ellátott kötegek formájában forgalmazzák. A csomagolásnak meg kell felelnie a III. melléklet rendelkezéseinek.

(2) A tagállamok a végső felhasználó számára forgalmazott kisebb mennyiségek, valamint az edényekben, ládákban vagy dobozokban forgalmazott szőlőfajták esetében a csomagolás, a lezárás és a jelölés vonatkozásában engedélyezhetik az (1) bekezdés rendelkezéseitől való eltérést.

9. cikk

A tagállamok kötelesek előírni, hogy a szaporítóanyagot tartalmazó csomagokat és kötegeket a felelős személy oly módon zárja le, hogy a tárolóedény vagy csomag felnyitása során a zár ne sérüljön meg, és ne legyen mód a tárolóedény vagy csomag ismételt lezárására.

10. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a csomagok lezárásáért felelős személy a szaporítóanyagot tartalmazó csomagok és kötegek külső felületén helyezzen egy, a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén kiállított és a IV. mellékletben leírtaknak megfelelő címkét; a címkét a zárral kell rögzíteni. A címke színe bázis-szaporítóanyag esetében fehér, certifikált szaporítóanyag esetében kék, standard anyag esetében pedig sötétsárga.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy minden egyes csomaghoz mellékelni kell egy okmányt is, amely a címkével megegyező információkat tartalmazza.

11. cikk

A tagállamok az általuk meghatározott vagy jóváhagyott hivatalos ellenőrzési rendszerrel gondoskodnak arról, hogy a szüret vagy az anyatőkéről történő leválasztás időpontjától a végső felhasználónak szállított szaporítóanyag megőrizze fajtaazonosságát. A tagállamok megfelelő rendelkezéseket hoznak arra vonatkozóan, hogy a szaporítóanyagot a forgalmazás során legalább mintavételes vizsgálattal hivatalosan ellenőrizzék, és így meggyőződjenek az ebben az irányelvben megfogalmazott követelmények teljesítéséről.

12. cikk

(1) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelv előírásainak megfelelően hivatalosan ellenőrzött és a tárolóedényeken megfelelő jelöléssel ellátott bázis-szaporítóanyagra és certifikált szaporítóanyagra, valamint az ezen irányelv előírásainak megfelelően lezárt tárolóedényekben elhelyezett és megfelelő jelöléssel ellátott standard anyagra az anyag jellegét, a vizsgálati eljárásokat, a jelölést és a zárolást illetően az ebben az irányelvben meghatározott korlátozásokon túl semmilyen egyéb forgalmazási korlátozás ne vonatkozzék.

(2) A tagállamok:

a) amennyiben a Bizottság a 3. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján nem fogadott el és nem léptetett hatályba semmilyen intézkedést, rendelkezhetnek arról, hogy meghatározott határidőkön túl bizonyos szőlőfajták szaporítóanyaga nem forgalmazható, hacsak előzetesen nem kapta meg az „bázis-szaporítóanyag” vagy „certifikált szaporítóanyag” hivatalos minősítést;

b) a fajták egységes katalógusának bevezetéséig azokra a fajtákra korlátozhatják a szaporítóanyag forgalmazását, amelyek a termék szempontjából képviselt értékük és a területen való használatuk alapján bekerültek egy nemzeti jegyzékbe; a jegyzékbe történő felvétel feltételei az egyéb tagállamokból érkező fajták és a hazai fajták számára meg-egyeznek.

13. cikk

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az egyik tagállamban minősített és egy másik tagállamban felnevelt bázis-szaporítóanyagból közvetlenül előállított szaporítóanyag megkaphatja a minősítést a bázis-szaporítóanyag előállítása szerinti tagállamban abban az esetben, ha a szaporítóanyagot az I. mellékletben megállapított feltételek szerint végzett szántóföldi ellenőrzésnek alávetették, és ha a szántóföldi ellenőrzés bizonyította, hogy a II. mellékletben meghatározott feltételek teljesülnek.

14. cikk

(1) A bázis-szaporítóanyag, certifikált szaporítóanyag és standard szaporítóanyag iránti igények kielégítésében egy vagy több tagállamban előforduló és a Közösségen belül nem kezelhető átmeneti nehézségek áthidalása érdekében a Bizottság a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban engedélyezheti egy vagy több tagállamnak, hogy a Bizottság által meghatározott ideig elfogadjon forgalmazásra olyan szaporítóanyagot is, amely kevésbé szigorú követelményeknek felel meg.

(2) Bármely fajta szaporítóanyag-kategóriánál a címke színe ilyen esetben megegyezik a megfelelő kategóriánál használt színnel; minden egyéb esetben a címke színe barna. A címkének minden esetben tájékoztatnia kell arról, hogy a szóban forgó szaporítóanyag kevésbé szigorú követelményeknek megfelelő kategóriába sorolandó.

15. cikk

(1) Ez az irányelv harmadik országokba irányuló exportra szánt szaporítóanyagra nem vonatkozik.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel 1969. december 31-ig fogadja el a harmadik országokban előállított és a Közösség területén forgalmazott szaporítóanyagra vonatkozó intézkedéseket.

16. cikk

(1) A szaporítóanyag minőségének felmérése céljából a Közösség területén elvégzik a közösségi vizsgálatokat; ezeket a vizsgálatokat a 17. cikkben említett bizottság ellenőrzi.

(2) Ezeket a vizsgálatokat kezdetben arra kell felhasználni, hogy egyenértékű eredmények elérése érdekében harmonizálják a certifikált szaporítóanyag minősítésének és a standard szaporítóanyag ellenőrzésének technikai eljárásait. Miután ez a célkitűzés megvalósult, éves jelentéseket kell készíteni a vizsgálatokról, amelyeket bizalmas információként meg kell küldeni a tagállamoknak és a Bizottságnak. A Bizottság a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban dönt az első jelentés megküldésének határidejéről.

(3) A Bizottság a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban rendelkezik az elvégzendő vizsgálatokról. A vizsgálatokat ki lehet terjeszteni harmadik országokban előállított szaporítóanyagra is.

17. cikk

(1) Amennyiben az ezen cikkben meghatározott eljárást kell követni, az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérésére a 1966. június 14-i tanácsi határozattal⁽¹⁾ létrehozott Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága (továbbiakban a bizottság) hatáskörébe utalja az ügyeket.

(2) A bizottságban a tagállamok szavazatait a Szerződés 148. cikke (2) bekezdésében leírtak szerint súlyozzák. Az elnök nem szavaz.

⁽¹⁾ HL 125., 1966.7.11., 2289/66. o.

(3) A Bizottság képviselője előterjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság az ügy sürgősségének függvényében az elnöke által meghatározott határidőn belül küldi meg véleményét a Bizottságnak. A véleményeket tizenkét szavazatos többséggel fogadják el.

(4) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket azonnal alkalmazni kell. Amennyiben azonban az intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja erről a Tanácsot. Ez esetben a Bizottság a tájékoztatás napjától számított egy hónapra elhalaszthatja az általa elfogadott intézkedések alkalmazását.

A Tanács minősített többséggel egy hónapon belül eltérő határozatot hozhat.

18. cikk

Ez az irányelv nem érinti az emberi élet- és egészségvédelem, az állat- és növényvédelem vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme alapján indokolt nemzeti jogszabályok rendelkezéseit.

19. cikk

A tagállamok legkésőbb 1969. július 1-jéig hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyenek ezen irányelvnek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

20. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1968. április 9-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. FAURE

I. MELLÉKLET

AZ ÁLLOMÁNYRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

I. Általános feltételek

1. A termés fajtaazonos és fajtatiszta legyen.
2. Az ültetvény művelési állapota és a növények fejlettsége tegye lehetővé a fajtaazonosság és fajtatisztaság megfelelő ellenőrzését.
3. A legnagyobb körülményekkel és gondossággal kell eljárni annak érdekében, hogy a bázis-szaporítóanyag vagy a certifikált szaporítóanyag művelésére szánt alanyszőlővessző és oltványiskolák talaja ne legyen fertőzött semmilyen károsító szervezettel, különös tekintettel a vírusokra.
4. A lehető legalacsonyabb szintre kell visszaszorítani a szaporítóanyag értékét csökkentő károsító szervezetek jelenlétét.
5. Az állományt meg kell szabadítani a vírusos betegség tüneteit mutató növényektől.
6. A certifikált szaporítóanyag előállítására szánt alanyszőlővessző-nevelő iskolában a hibaszázalék legfeljebb 5 %; a standard szaporítóanyag előállítására szánt alanyszőlővessző-nevelő iskolában ez az arány legfeljebb 10 %. A hibarány fizikai okok miatt kivételes esetekben meghaladhatja ezeket a határértékeket.
7. A termést minden évben legalább egy alkalommal ellenőrizni kell; második ellenőrzésre a szaporítóanyag minőségi romlása nélkül eldönthető vitás esetekben kerül sor.

II. Különleges feltételek

1. Szőlőtermelésre használt szőlőültetvények területén vagy ezektől néhány méterre oltványiskola nem létesíthető.
2. Gyökeres szőlővesszők és gyökeres szőlőoltványok előállításához használt szőlőtőkerészek csak ellenőrzött és engedélyezett alanyszőlővessző-nevelő iskolai készletekből származhatnak.

II. MELLÉKLET

A SZAPORÍTÓANYAGRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

I. Általános feltételek

1. A szaporítóanyag fajtaazonos és fajtatiszta legyen; standard szaporítóanyag forgalmazásánál 1 % tűrés elfogadható.
2. Technikai tisztaság legalább 96 %.
Technikai értelemben nem minősül tisztának az alábbi anyag:
 - a) teljesen vagy részben szárított szaporítóanyag, még akkor is, ha szárítás után vízben áztatták;
 - b) károsult, hajlított vagy sérült szaporítóanyag, különösen, ha a sérüléseket jégverés vagy fagyás idézte elő, vagy azokat összenyomták, összetörték.
3. A lehető legalacsonyabb szintre kell visszaszorítani a szaporítóanyag értékét csökkentő károsító szervezetek jelenlétét.

II. Különleges feltételek

1. Gyökeres szőlőoltványok:

Gyökeres szőlőoltványokat, melyek bázis-szaporítóanyagra oltott bázis-szaporítóanyag vagy certifikált szaporítóanyagra oltott bázis-szaporítóanyagból származnak, bázis-szaporítóanyagnak kell minősíteni. Gyökeres szőlőoltványokat, melyek bázis-szaporítóanyagra oltott certifikált szaporítóanyagból vagy certifikált szaporítóanyagra oltott certifikált szaporítóanyagból származnak, certifikált szaporítóanyagnak kell minősíteni. Az összes egyéb lehetséges kombináció standard szaporítóanyagnak minősül.

2. Fiatal szőlőtőkerészek:

Szőlőhajtások, amelyek elérték a fa érettségének megfelelő állapotát. A „fa/fabél” arány megfelel az adott fajta esetében elfogadható értéknek.

III. Minősítés

1. Oltásra előkészített alanszőlővesszők, dugványiskolai szőlővesszők vagy nemes szőlővesszők:

A. Átmérő:

A legkisebb keresztmetszet legnagyobb átmérőjét kell mérni.

- a) Oltásra előkészített alanszőlővesszők és nemes szőlővesszők:

- a) átmérő a gyengébb végen:

- i. *Vitis rupestris* és keresztezése a *Vitis vinifera* fajtával, 6–12 mm;

- ii. egyéb szőlőfajták, 6,5–12 mm;

a *Vitis rupestris* és a *Vitis vinifera* fajtával való keresztezése esetében a legfeljebb 7 mm átmérőjű szőlőhajtások száma, az összes egyéb fajta esetében a legfeljebb 7,5 mm átmérőjű hajtások száma nem haladhatja meg a tétel 25 %-át;

- b) az erősebb végen mért átmérő maximum 14 mm, kivéve a növények helyben szaporítására szánt nemes szőlővesszőket. A vágást legalább 2 cm-rel a legelső rügy alatt kell elvégezni.

- b) Dugványiskolai szőlővesszők:

legkisebb átmérő a gyengébb végen: 3,5 mm.

B. Hossz

A hosszat a legelső nódusz legalacsonyabb pontjától kell mérni a legfelső szártag figyelembevételével.

- a) Oltásra előkészített alanszőlővesszők: hosszúság legalább 1,05 m.

- b) Dugványiskolai szőlővesszők: a vesszők hossza legalább 55 cm; *Vitis vinifera* esetében 30 cm.

- c) Nemes szőlővesszők: a vesszők hossza legalább 50 cm, legalább öt használható rüggyel.

2. Gyökeres vesszők

A. Átmérő

Közvetlenül a legfelső hajtás alatt a szártag közepén és a leghosszabb tengely mentén mért átmérő nem lehet kisebb, mint 5 mm.

B. Hossz

A gyökerek kiindulásának legalsó pontja és a legfelső hajtás alapja közötti távolság:

- a) alanyszőlővesszőknél legalább 30 cm;
- b) egyéb gyökeres szőlővesszőknél legalább 22 cm.

C. Gyökerek

Minden növénynek legyen legalább három jól kifejtett és megfelelően elhelyezkedő gyökere. A 420 A fajtánál azonban elegendő két megfelelően fejlett gyökér, feltéve hogy ezek átellenesen helyezkednek el.

3. Gyökeres oltványok

- a) A szár hossza legalább 20 cm.
 - b) Gyökerek: minden növénynek legyen legalább három jól kifejtett és megfelelően elhelyezkedő gyökere. A 420 A fajtánál azonban elegendő két megfelelően fejlett gyökér, feltéve hogy ezek átellenesen helyezkednek el.
 - c) Oltás helye: az oltás helye kielégítően, szabályosan beforradt, az oltásforradás szilárd.
-

III. MELLÉKLET

CSOMAGOLÁS

Csomagok vagy kötegek összetétele:

Típus	Mennyiség
1. Gyökeres szőlőoltványok	25
2. Gyökeres szőlővesszők	50
3. Nemes szőlővesszők	100 vagy 200
4. Oltásra előkészített alanyszőlővesszők	200
5. Dugványiskolai alanyszőlővesszők és Vitis vinifera dugványiskolai szőlővesszők	200 vagy 500
6. Egyéb dugványiskolai szőlővesszők	200

IV. MELLÉKLET

CÍMKE

A. Kötelezően előírt információ

- a)
 1. „EGK standard szaporítóanyagok”.
 2. A termelő neve és címe vagy azonosító száma.
 3. Minősítésért vagy ellenőrzésért felelős hatóság és tagállam.
 4. Tétel referenciaszáma.
 5. Fajta, adott esetben a klón (gyökeres szőlőoltványoknál, az alanyszőlővesszők és a nemes szőlővesszők klónja).
 6. Kategória.
 7. Az előállító ország.
 8. Mennyiség.
 9. Hossz – oltásra előkészített alanyszőlővesszők esetében, amennyiben a tagállam engedélyezi a minimális hosszra vonatkozó szabályoktól való eltérést (3. cikk (3) bekezdése).
- b) „Gyökeres szőlővesszők” és „gyökeres szőlőoltványok” esetében az a) pont 1., 2., 5., 6. és 7. alpontjában felsorolt adatok is elegendőek.

B. Minimális méretek

- a) 110 × 67 mm oltásra előkészített alanyszőlővesszőknél, nemes szőlővesszőknél és dugványiskolai szőlővesszőknél;
 - b) 80 × 70 mm gyökeres szőlővesszőknél és gyökere szőlőoltványoknál.
-